

H

Ásványráró Képviselő-testületének időszaki kiadványa

Í

Kedves Olvasóim!

Sokszor csak addig jutunk gondolatban és tettben egyaránt, amit az idézett költemény versszakainak első fele megállapít. A bűn, az iramló napok, a csömörben és unalomban való fuldoklás, a poklosan örvényült világ és a háborúság az, amit észlelünk.

Adventi hitünk azonban tovább tud lépni ezeken a tapasztalatokon, a meddő siránkozáson. Túlzásnak tűnik tán a költő megállapítása: „*egy szalmaszállal, tudjátok-e? / talán a menthetetlent mentitek.*” Mégis igaz, de csak akkor, ha ez a reménykeltő szalmaszál nem máshonnan, hanem „**ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!**” Keressük meg ezt a jászlat és húzzuk ki belőle a reménység szalmaszálát!

Nagy Gáspár:

Jegyezvén szalmaszállal

- ... mindig és mindig:
bűnökben édesült, iramult napok
habjaiban fuldoló emberek
egy szalmaszállal, tudjátok-e?
talán a menthetetlent mentitek.

- ...kívül és belül:
poklosan örvényült, háborult világ,
de a remény sohasem meghaló,
ha minden utolsó szalmaszál
ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!

R

H

A

R

Ezekkel a gondolatokkal kívánok Ásványráró minden lakosának áldott, boldog karácsonyt és új esztendőt.

Dékány Ferenc plébános

A

Kedves Olvasók! Tisztelt Falubeliek!

A közmeghallgatáson elhangzott beszámolómat osztom meg Önökkel.

Egy évvel ezelőtt jeleztük, hogy elindítjuk a **község rendezési tervének átfogó felülvizsgálatát**, mely jelenleg is folyamatban van. Az első körön vagyunk túl, most kaptuk meg a hatóságok véleményét, és ezekkel módosítva, a részletesen vázolt és az övezetekkel tökéletesen kiegészített

terveket nyújtjuk be újra. Elnézést kérünk a hosszadalmas eljárásért, mely reméljük késő tavaszra befejeződik. Természetesen ezzel kapcsolatban lesz a későbbiekben lakossági egyeztetés is, értesítjük önöket postaládájukon keresztül.

A tavalyi közmeghallgatás óta is igyekeztünk a pénztárcainknak megfelelően gazdálkodni. **Megvalósítottunk né-**

hány beruházást saját forrásból, pályázat nem lévén, költségvetésünkből kellett a feladatokat végrehajtani. Az idei év elején lezajlott a Nefelejcs utca a kocsma elágazásáig, az Óvoda utca és a Bárduna utca engedélyezési eljárása. A becsült kiadásokat felmérve az idei év költségvetésébe az Óvoda utca elkészítését tudtuk beleilleszteni. Mivel az engedélyekkel ren-

N

G

delkezünk, várhatóan a következő évben a másik két utca is kivitelezésre kerül. Természetesen mindezek mellett a testület további utcákat is egyeztet, melyeknek szeretnénk elindítani a tervezését. Az elkészült leaszfaltozott **Óvoda utca műszaki átadás-átvételi eljárása** megtörtént. Ennek a költsége az összes kiegészítő munkával - ami még a többi helyen elkészített csomópontokat is tartalmazza - együtt 19 millió Ft.

Sajnos a többi utca úgy néz ki, ahogy, de amit lehet, megteszünk. Egyébként ha gréderezünk, az a bicikliseknek nem tetszik, ha nem, az meg a gépjármű tulajdonosoknak. Mindkettő érthető! A facebook megjegyzésekhez hozzáfűzve szeretnék egy fontos dolgot elmondani. 2013 óta a gépjárműadó 60%-át el kell utalni az államnak, így az itt maradó összeg nem éri el az 5 millió Ft-ot. Az utakra azóta nemhogy a gépjárműadó összegét, hanem annak többszörösét költjük, amint azt a fenti számokból is hallhatták.

Az idei évben szintén saját beruházásból **a rárói temetőben** folytattuk a **térkövezési munkákat**, így szebb képet láthat, aki meglátogatja halott szeretteit. 1 millió Ft-ot fordítottunk erre.

Befejeződött a **Kikötői úton** a **nagyfeszültség kiváltás kivitelezése**, melyre már évek óta vártunk, így az ott lévő telteken is biztonságossá vált az élet és az új épületek kivitelezése. Ez 8 és fél millió Ft-ba került.

Hamarosan elkezdődik a **közvilágítás korszerűsítése**. Lezajlott a közbeszerzés, a szerződést aláírtuk. Lesz néhány olyan rész,

ahol kisebb fejlesztés, hálózatbővítés történik majd. A hálózatfejlesztés 5 millió Ft kiadást jelent saját forrásból. A lámpák cseréjének hitel részét pedig megtakarításból fogjuk fizetni. Összességében a fejlesztés értéke 40 millió Ft.

A lomtalanítás idén is lezajlott, mint a Hírharang előző számában már tájékoztattuk önöket. A háztartásonkénti kb. 0,5 m³-t helyenként meghaladtuk, ugyanis egyesek pótkocsi mennyiségű lomot hoztak. Így bruttó 1 080 000 Ft lett a kiszámlázott díj az ingyenesen elszállítottan felül. Ismételten hangsúlyozom, nem a lomtalanításba kell az építési hulladékokat, pl. kibontott ablakokat stb. elhozni, hanem azt saját maguknak kell elvitetni konténerben. Ezek bizony kemény pénzek, és ezt nem a falunak kellene kifizetni.

Idéi évben április végével lehetett pályázatot benyújtani **egészségház** felújítására vagy új **építésére**. Természetesen - mivel már évek óta erre vártunk - be is nyújtottuk azt. Sajnos a bírálatról még nem tudunk semmit, de úgy gondoljuk, amit lehet, megteszünk azért, hogy ez is sikeres legyen. Az új épületbe kerülne a házi orvos, fogorvos és a védőnői rendelés is. Az épület tervezett helye a volt Budai-tó területe, mert itt elég a hely az építésre, és a területért sem kell fizetni, mert saját tulajdonunkban van.

Pályázatot adtunk be még április végén konzorciumba néhány településsel **turisztikai fejlesztésre** is, mely eszközbeszerzéseket tenne lehetővé: vizes konténer beszerzése és egyéb járművek,

vontatók, kajakok, kenek, sárkányhajó és kerékpárok, illetve egyéb szükséges kiegészítők, 24,6 millió Ft összegben. Várjuk az elbírálást.

Testvér települési kapcsolat kiépítésére benyújtott pályázatunkkal 700 ezer Ft összeget nyertünk. Így volt lehetőségünk az idei falunapon, augusztus 13-án megpecsételni az új kapcsolatot az ukrainai részen lévő magyar településsel, Tiszásvánnyal. 20 fős delegációt láthattunk vendégül, és mutathattuk meg az ásványrári vendégszeretetet. Azóta már sikeresen elszámoltunk a pályázattal.

Az idei évben a régi hagyomány megőrzéseként az **ásványi búcsút** sikeres próbálkozással újraélesztettük. Remélem, partnerek lesznek mindannyian, hogy ezt az ünnepet a továbbiakban is fenn tudjuk tartani.

Júliusban ismét megrendezésre került az **ÁR-VÍZ FESZT**, mely minden viccet félre téve, elég vizesre, sőt árvizesre sikeredett! Rengeteg munka volt vele, sok szervezés, sok készülődés előzte meg, sok lokális és AD HOCK probléma került megoldásra. Sajnos az időjárás nem volt kegyes, de így is sikeres volt a program, a visszajelzések és idegen hozzászólások alapján sem szabad abbahagyni a megrendezését! Itt is köszönet a sok-sok segítőnek és önkéntesnek, akik mellettünk álltak!

A **falunap** sikeresen lezajlott a fentebb már említettek szerint. Jó hangulatban telt, illetve a programok is magas színvonalon zajlottak. Nagyon nagy örömmelre mindkét testvértelepülés képviseltette magát ezen a jeles na-

pon. Felavatásra és felszentelésre került a tájház, melyet előzetes bejelentkezéssel bárki megtekinthet. Keressenek ez ügyben bennünket bátran.

Szeptember elején pedig Ásványráró a **kistérségi nyugdíjas klubok találkozójának** adott otthont, ahol közel 400 ember vett részt. Ez szintén jól megszervezett és sikeres programként zajlott le. Ezúton is köszönöm a Vadvirág nyugdíjas klub munkáját!

Néhány hete az **idősek világnapja alkalmából** meghívtuk a településünk 65 évet betöltött lakóit egy jó hangulatú műsorra és kellemes ebédre, melyen saj-

nos kevesen vettek részt, 70-75 szép korú fogadta el meghívásunkat. Itt is köszönöm a vöröskeresztesek és a szülői munkaközösségek aktív tagjainak a segítségét.

A már hagyományossá vált és mindenki számára nagy örömet nyújtó **adventi gyertyagyújtásokat** folyamatosan szervezzük. Bízatom mindenkit, jöjjön el és hangolódjon velünk együtt az ünnepre.

Az **Ásványrárói Hírharang** újság írásait is rendszeresen olvashatjuk, remélem önöknek is tetszik, és ezúton is köszönöm Banyár Károlyné Margitnak és Nagy Rékának az eddigi munká-

ját. Érdeklődöm, eljut-e önökhöz. El is olvassák az információkat benne? Várjuk a visszajelzéseket, úgymint a közérdeklődésre számot tartó írásaikat!

A **képviselőtestületnek is megköszönöm** a munkáját, legfőképpen azt, hogy tudunk együtt és egy irányba gondolkodni, a sokszínűséget és a jó gondolatokat, amikkel segítik és előrelendítik a munkámat, illetve a település életét.

Az ajtónkon kopogtat már a karácsony, kívánok mindenkinek nyugodt békés ünnepekre hangolódást és kellemes időtöltést!

Tatainé Popp Rita polgármester

Születések Ásványon és Ráróban anno Domini...

„Hová lettél drága völgyünk”

A fenti nagy sikerű regény és film címe jutott eszembe községünk honlapján közölt születési adatokat nézve. Ennek tanúsága szerint 2008-2011 között 51 születés volt a falunkban, 2012-2015 végéig 53. Nyolc év alatt 104-szer kopogtatott a golya, éves átlagban pontosan 13-szor. Ha mindezt összevetjük a rendkívül alacsony országos demográfiai adatokkal, azt látjuk, hogy 18 babának kellett volna világra jönnie. De nem jött. Okaira nem szeretnék kitérni, mert szétfeszítené egy dolgozat kereteit.

Nem volt ám ez mindig így. 1844-ben, amikor bevezették a magyar anyakönyvezést az addigi latin helyett, 101 születést jegyeztek fel a plébánián. Az azt követő évekre nincs adatom.

Most a huszadik század első három évtizedéből sorolok fel adatokat; első szám az évszám.

1909-113!, 1912-98, 1913-102, 1915-82, 1916-43, 1917-46, 1918-37, 1919-67, 1920-89, 1921-107!, 1922-80, 1923-82, 1924-77 születés.

Az adatsorból azonnal kitűnik az első világháború hatása, a több száz bevonult, elesett, hadifogoly fiatal férfi hiánya. A trend 1921-re állt helyre, majd megkezdődött a lassú csökkenés, amely napjainkig tart.

Hatását érezzük. Községek veszítik el iskolájukat, óvodájukat, részben még önállóságukat is. Az egyén szempontjából pedig fennáll a veszélye annak, hogy pár év múlva nem lesz, aki adózzon és nyugdíjárulékot fizessen.

Néhány adalék még:

1942. február 4-én, az év 35. napján kettő babát is anyakönyveztek, és már a hetes, nyolcas sorszám alatt. Még az ötvenes években is 50 fős osztályok voltak az iskolában. Szűkebb páttriámban, Duna soron - a mai Hajós utca és a Sport utca négy háza - 57 gyerekre emlékszem.

Összehasonlításképp meg kell említenem a községünk lakosságát, amely már kétszáz éve is 2000 lélek felett volt. Az Esztergomi Egyházmegye 1941. évi schematizmusa alapján Ásvány 1489, Ráró 982, Zsejke 115, Jánosmajor 33, összesen 2623 lélek. Ugyanez a forrás 1945 évben már 2656 főben adja meg községünk lakosságát. A növekedésre nem talállok magyarázatot, ugyanis hiányzik a deportált 31 fős zsidó hitközség, és akik a háborúban eltűntek, elestek. Hozzávetőleg 1980-ban 2300-ra, 1990-ben 2050-re, az ezredfordulón 2000 fő alá, 2010-ben 1950-re esett a lélekszám. Napjainkban emelked-

tünk 2000 fő fölé.

A népesedés kérdésében Fekete Gyula, orvos-író már a hatvanas évek végén megkongatta a vészharangot. 1972-ben megjelent vitairata, az „Éljünk magunknak?” nagy port vert fel. Mondanivalója egy mondatban: a népesedés nem magánügy. 1992-ben megjelent a „Véreim magyar kannibálok” című könyve - Ady verssor parafrázisa - vádirat arról, hogyan faljuk fel gyermekeink jövőjét.

Pártunk és kormányunk néhány korifeusa fasisztának nevezte, aki rágja a népi demokratikus rendszerünk gyökerét. A halálpárti (abortusz-, eutanáziatámogatók, stb.) értelmiség is támadta. „Agyalógyula riogat. Fogyik a magyar”. Bizony, fogyik azóta is. Megállíthatatlanul.

Később már humor is átszötte a népesedési vitát. Egy újságíró feltette a kérdést, hogy mi lenne, ha újra felzengene a sztentori hang, mint az Ószövetségben, a Teremtés könyvében:

„szaporodjatok, sokasodjatok...” A válasz szerinte ez lenne: „Ne szívass Uram! Nem férünk bele a Trabantba.” A válasz bizony ma is ez lenne, és devizaadósság a mentőkörülmény.

Még egy idézetet ideírok Shakespeare-től: „A halállal, mely holnap elragad, csak úgy dacolhatsz, ha utódod marad.”

Nem gondolom ám, hogy aki elolvasta írásmat /és persze a többi cikket is/ más szemlélettel teszi le a lapot, mint ahogy kézbe vette. De ha egy csöppet is sikerült a problémára felhívnom a figyelmet, szándékom nem volt hiábavaló.

Hát ilyen gondolatok jutottak eszembe a születés ünnepéhez közeledve /az abasári hívek szép énekéből idézve/:

„Letérdelünk szent jászolodnál
Hol égi gyermek aluszik
Hidegen álló szalmaágyán
Üdvösségünkről álmodik.”

Varga Gyula

A közterületi hulladékgyűjtő szigetek használata

A közterületeken telepített gyűjtőszigetek feladata az időben folyamatos szelektív gyűjtési lehetőség biztosítása a lakosság szilárd hulladékai számára.

Kizárólag másodnyersanyagként hasznosítható összetevőket gyűjtenek, veszélyes hulladékokat, bomló szerves hulladékokat, az egészségre káros, továbbá nagydarabos hulladékokat nem. Kérjük, hogy az italos kartondobozokat, a műanyag PET palackokat és a fém dobozokat lapítsák össze, így több fér a konténerbe, az üvegpalackokhoz hasonlóan mossák tisztára!

...Ami a gyűjtőedénybe kerülhet: PET, PE, PP anyagú hulladék üdítő palack, fólia, reklámtáska, üvegpalackok záró fedél mentesen, újság, folyóirat, prospektus, katalógus, füzet, könyv, írógép-papír, kartondobozok (lapítva), még használható ruha- és cipőneműk.

Amit soha sem szabad beletenni: Zsíros, olajos, tejes, vegyszeres, illetve más mérgező anyaggal szennyezett műanyagokat, fogkefét, műanyag játékokat, videó-, és magnókazettát, CD/DVD lemezt, valamint ismeretlen anyagot, illetve szemetet, sík vagy fémszálás üveget, ablaküveget, tükröt, villanykörtét, hőálló üvegtálat, szemüveget, neoncsövet, orvosságos üveget, indigós, átütős, egészségügyi papírt, pelenkát.

A szigetek rendeltetésszerű használata és környezetük tisztán tartása mindenki számára egyaránt fontos.

A szabálytalanul lerakott szemét nem csak kellemetlen látványával és orrfacsaró bűzével rontja közérzetünket, de környezetünkre és egészségünkre is káros lehet.

Emiatt törekedjünk arra, hogy a szigetek kulturált környezetben szolgálják a szelektív hulladékgyűjtés ügyét.

Tájékoztató a kimlei hulladékudvarral kapcsolatban**A telep nyitva tartása: csütörtök 12-18 óráig, szombat: 12.30-16.30-ig****Cím: Duna utca****Tel.: +36/30-733-7610**

A telepre kizárólag lakosságtól származó szelektíven gyűjtött hulladékot lehet szállítani. Elhelyezésük ingyenes!

A hulladék elhelyezéséhez szükséges iratok:

Lakcímkártya és a hulladékszállítási díj fizetését igazoló számla, csekk vagy számlakivonat.

A hulladékudvar egyben újra használati központként is funkcionál. Itt adhatják le a feleslegessé vált, de még használható ruhaneműket, bútorokat, elektromos berendezéseket és egyéb használati tárgyakat, melyeket értékesítenek, vagy szociális alapon elosztanak.

A komplex hulladékgazdálkodási rendszer működéséről, egyéb aktuális közleményekről rendszeresen tájékozódhatnak a **www.hulladek.mosonmagyarovar.hu** címen.

Banyár Károlyné

Staféta

- Kérek egy bemutatkozást!

- Takács Zsolt vagyok, tősgyökeres ásványrári. 1979-ben születtem, itt tanultam az általános iskolában. 1993-ban végeztem, majd a Gábor László Építőipari Szakiskolában folytattam tanulmányaimat.

- *Hogyan választottál iskolát?*

- Bár szívem szerint asztalos lettem volna, szüleim úgy vélték, „apja kőműves, legyen fia is az, jól fognak együtt dolgozni”. Megjegyzem, ez azért nem ment annyira simán, voltak köztünk harcok, édesapám ragaszkodott a hagyományoshoz, én viszont szívesebben választottam volna az új technológiákat. Csak egy példa: én szerettem volna géppel vaskolni, könnyebb és gyorsabb, de apu nem engedett a kézi vakolásból.

- *A tanulóévekről is hallhatnánk? Miként élted meg a három évet?*

- Azért jó oldala is volt a dolognak, édesapámnál lehettem tanuló, aki bejegyzett vállalkozó volt. A feltétele az volt, hogy első fél év gyakorlatát az iskolában kellett töltenem, ezután 2 és fél évig az apám mellett megtanulhattam a szakma csínját-bínját. Én már hatodik osztályból kimaradva mentem vele dolgozni, segítettem őt, s mire az iskolába bekerültem, nagyon sok mindent tudtam a szakmáról. Kicsit unatkoztam is az órákon. Emlékszem, egy alkalommal, talán a 2. szakmai órán a tanárom kihívott a táblához, rajzoljam fel azt az 5 téglakötést,

amit előzőleg tanultunk. Én felrajzoltam, majd letöröltem, és közöltem, ha akarja, további 15-öt is felrajzolhatok (ha jól emlékszem, 20-25 féléről tudtam), gondoltam, engem nem szívat meg. Hát ezzel nem loptam be magam a szívébe, kaptam egy elégtelent. Mégis ő volt az erősebb, én húztam a rövidebbet.

Igaz, apu volt a mesterem, de sokat köszönhetek a hasonló korú velem együtt dolgozó helyi szakembereknek, Viola Lajosnak (Öcsömnek), Fenes Pista bátyámnak, Lovas Istvánnak. Őket is mesteremnek tekinthettem, sok fogást lestem el tőlük is. De még Mátyus Gyulát is meg kell említenem itt. Bár vele nem sokat dolgoztam együtt, de őtőle kaptam tanulóidőm első és egyben utolsó jeles osztályzatát, ezt azóta is mindig megemlegetem. Ugyanis apu mindig csak hármast, négyest adott, ne mondassák, azért ad jó jegyet, mert a fia vagyok.

Közben aztán meg is szerettem a szakmát, bár még ma is sokszor megfordul a fejemben, milyen jó lehetett volna a fával dolgozni.

- *Hogyan lettél vállalkozó?*

- Egyszer csak apu úgy döntött, szerencsét próbál nyugaton, egyik napról a másikra azt mondta, enyém a csapat. Hát... ha az ember mellett van egy tapasztalt valaki, aki megerősíti,... még ha tudja is, mit hogyan kell csinálni?!... Másnap mentem az építkezésre, ott vártak az emberek, kérdezték, mit csináljanak. Mondtam, amit tegnap. De hát azt már tegnap megcsinálták...

Úgy mond nyakamba hullott a vállalkozás. De valahol ez jó is, szerintem ettől lettem önálló. Ilyenkor az ember eldönti, lesz, ami lesz, vagy összeszedi magát, döntéseket hoz. Egy vállalkozást irányítani kell, sok minden egyéb van a munka mögött. Szervezni kell, számos hátráltató tényező van, például az időjárás, anyagszállítások. Mindig azt szoktam mondani a türelmetlen ügyfeleknek, ez nem fodrászat, ahol a mester azt mondja a vendégnek, 10:40-re jöjjön, s ha késik az előzővel, maximum várni kell 5 percet. Nálunk az egy napos eső mindent felboríthat, összeszúsznak a feladatok.

...becsülettel, odaadással, alázattal, s a kitartásnak meglesz a gyümölcse

- *Úgy tudom, volt egy-két vargabetűd!*

- Kőművesként dolgoztam tehát, azonban egy-két év után kiábrándultam. Akkor választottam a gombatermesztést megélhetésül. 2001 körül álltam neki, nagyon szerettem csinálni. Télen melegben voltam, nyáron hűvösben. De ott is jöttek a problémák, nem volt megfelelő a komposzt, nem jól fizettek, nem igazán volt jövedelmező, láttam, ebből nem fogok tudni megélni. Ezért újból az építőipar fele kacsingattam. Voltak nehéz időszakok, 3 héten keresztül, amikor szedni kellett a gombát, nappal építés, este 10-kor nekiállni a gombaszedésnek, pihenés semmi.

Ismét vissza a tanult szakmámhoz, ám 2006 körül jöttek a körbetartozások, nem lehetett a pénzzel sakkozni, süllyedt lefelé az ember. Ez meg is viselte az egészségemet. Pihenni sem tudtam, gyötrődtem, kifizetnek-e, tudom-e utána rendezni a számlát a Tüzépen... Májusban éppen a barátomnál dolgoztam, ott lettem rosszul, mellkasi fájdalmaim voltak, infarktusra gyanakodtak, hazaérve Kaszás doktor már hívta is a mentőt. Szerencsére nem infarktus volt, bár a szív is rendetlenkedett, az idegességnek, a stressznek köszönhettem a rosszulletet. Az orvos keményen megmondta, ezt abba kell hagyni, különben harmincévesen a temetőben jól elleszek.

Akkor elgondolkodtam, s megpróbálkoztam én is Ausztriában, alkalmazottként. Nyugodtabb lettem, rendeződött a helyzetem, bár nem volt egyszerű. De igazából ott sem találtam a helyem, önálló szerettem volna inkább lenni, mindig azt gondoltam, többre vagyok hivatott. Közben adódott egy

lehetőségünk, egy kft. felajánlotta, nyissunk csempéboltot Ráróban a Tüzép mellett. A forgalom utáni fizetésben egyeztünk meg. A boltot feleségemmel együtt vittük, de ebből sem jöttünk ki jól. Bár sokan jöttek, hisz ismeretségem volt, meg azt is vállaltam, hogy a megvásárolt anyagot beépítem. De amikor három hónap elteltével nem láttunk egy fillért sem, éreztem, hogy bajok vannak. A behajtásra nem várhattunk, mert az sokáig tart, s addig is meg kell élni valamiből. Gyorsan váltanunk kellett.

Újabb kanyar: a Csiron Kft.-hez kerültem telepvezető helyettesnek, a feleségem akkor már egy hónapja ott dolgozott. Szerettem csinálni. Jó volt a társaság, de végül egy kisebb nézeteltérés miatt eljöttünk onnan, nem egyeztünk néhány dologban a feletteseimmel.

Ismét Ausztria következett. Nagyon jónak tűnő helyet találtam egy burkoló cégnél, bár messze volt, jó fizetést ígért. Ám nehezen viseltem a hetezést, a feleségem úgyszintén. A jó fizetés is ígélet maradt, egyre lejjebb, még lejjebb. Akkor döntöttem úgy, hazatérek Magyarországra, s folytatom az építőipart.

Megint itt vagyok. Kedvezett nekünk a kormányintézkedés, a kedvező hiteltámogatás, nőtt az építkezési kedv. Bízom benne, még jó pár évig így lesz, s majd meglátjuk. Kitartás mindig kell, minden vállalkozásban, ami úgy látom, nekem nem igazán volt, A kudarcok mindig arra ösztönöztek, hogy váltsak. De ha visszanezém az eltelt időszakot, mindig ide vezetett vissza az utam.

Úgy látszik, számomra 20 évnek kellett eltelnie, hogy rájöjjek, nekem itt a helyem. Nem kell itt ugrálni, nem kell menni sehova. Ebben egy nagyon jó barátom is megerősített, értek hozzá, tegyem a dolgom becsülettel, odaadással, alázattal, s kitartásnak meglesz a gyümölcse. Így is van, most már megtaláltam a helyem, nem gondolkodom azon, hogy váltani kellene. Szeretem a munkám. A problémák, a nehézségek – amik azért adódnak olykor egy vállalkozásban is - már nem rettentenek el, hanem kihívásnak tekintem azokat, azért vannak, hogy megoldjam őket. S ha úgy is kudarcot vallana az ember, azt mondhatja, hogy megpróbálta, nem rajta múlt. Lehet, hogy most értem be erre a feladatra. Talán nem is bánom, hogy így alakult az életem eddigi része, mert bár sok mindent csináltam, sokat is tanultam, sok mindenhez hozzá tudok fog-

ni. Én azon a véleményen vagyok, mindig mindennek oka van. Nekem ez volt az utam. S nem győzők eléggé hálás lenni feleségemnek, aki mindig melletttem állt és támogatott a legnehezebb időszakokban is az elmúlt 15 évben.

- *A vállalkozásodról is mondj néhány szót!*

Öt alkalmazottal dolgozunk, az építőipar minden feladatát elvégezzük. Természetesen nem minden munkafolyamatot végzünk magunk, alvállalkozókkal is dolgoztatunk (tervezés, földmunka, energetika stb.), napi kapcsolatban vagyok velük, a feladatokat én szervezem. Így könnyebb az együttműködés. Kisebb munkákat is elvállalunk, muszáj is, a kicsi is munka. Ez a vállalkozásunk elve is, ha egy évben van 4-5 családi ház, mellette egy-egy 20 m²-es térkövezés, vagy egy garázs betonjának lehúzása, igaz, kis türelmet kérünk, de belefér. Soha nem lehet tudni, hogy az építkezési láznak mikor lesz vége, és akkor azt mondhatják, a kicsi akkor nem kellett, akkor most se kelljen.

- *Nehézségek, szépségek?*

- Mindenre oda kell figyelni. A felelősség az enyém, az alkalmazottaimnak is családjuk van, nekik is meg kell élni, számlákat kell fizetni. Rám támaszkodnak, rám vannak utalva, ha én valamit nem jól teszek, nem kapnak fizetést, tönkre teszem az ő családjukat is. Ez már önmagában kihívás, felelősen kell döntenie, nem játék.

A munkánk szépsége az alkotás. Szeretem, ha egy régi házat felújítunk, van egy rom, sokszor mi sem tudjuk, milyen csodát lehet vele művelni, vagy a semmi helyére házat felhúzni. Maga az eredmény a szépség.

- *A terveidet is oszd meg velünk!*

Gépparkban kellene fejlődünk, hogy versenyben lehessünk, bár nem érzem úgy, hogy le lennénk maradva, így is tartani tudjuk a tempót. Emberekben nem igazán, én a 6 főt tartom reálisnak, ez még könnyebben kezelhető, két- akár háromfelé is oszt-

ható, ha olyan munka van. Pályázati lehetőségekkel idén nem volt istenigazából lehetőségem foglalkozni, de jövőre a terveimben szerepel. Tanulókat is szerettem volna, voltam benn az Iparkamaránál, de egyelőre még nem sikerült. Kevés az utánpótlás. Mindenki tanulni akar. De ha nem lesz kőműves, hiába lesz ügyvéd meg orvos, nem fognak tudni hol lakni, nem lesz, aki a házaikat felépítse. De említhetnék más példákat is, a jó szakmunkásokra ugyanúgy szükség van, mint egyetemet végzettek-re. Annak idején évente végzett a faluból 3-4 iparos: ács, kőműves, burkoló. Az elmúlt 10 évben szerintem összesen nem maradt ki négy. Mi lesz velünk, ha az idősebbek kiesnek a munkából, kihalnak? Én is úgy éreztem hosszú ideig, nem vagyunk igazából megbecsülve. Lenéztek bennünket. Kőműves? Akkor általánosítottak, rámondták, hogy alkoholista.

Azért én már régebben is mondtam, egyszer eljön majd a mi időnk. Most van munkánk, a jó munkát végzők a felszínen maradtak, már van presztízsünk.

Nehéz jót csinálni, meg kellett küzdeni az elismerésért, megbecsülésért. Kaptunk mi is hideget-meleget, amikor a rárói ravatalozót csináltuk, igaz, nyögvenyelősen ment, mert munka után, hétvégeken dolgoztunk a testvéreimmel, a barátaimmal, más segítőkkel. Természetesen Bindicsné Györgyi sokat segített, meg a falu anyagi támogatása nagyon kellett hozzá. Ahol lehetőségem volt a falun segíteni, eddig is tettem, remélem, a későbbiekben is tudok.

- *Köszönöm a beszélgetést, kívánok a további munkádhoz sok sikert! Kinek adod tovább a stafétát?*

- Én is köszönöm, és kívánok minden ásványráróinak kellemes karácsonyt, békés, boldog új évet! Beke Áronra gondoltam.

Banyár Károlyné

Ünnepi miserend Ásványrárón:

dec. 24. 15.00 Pásztorok miséje (pásztorjáték)

– Ásvány

21.30 Éjféleli mise – Ráró

24.00 Éjféleli mise – Ásvány

dec. 25. 8.00 Karácsonyi ünnepi mise – Ráró

9.30 Karácsonyi ünnepi mise – Ásvány

dec. 26. 8.00 Szentmise – Ráró

9.30 Szentmise – Ásvány

dec. 31.18.00 Év végi hálaadás – Ásvány

jan. 1. 8.00 Újévi szentmise – Ráró

9.30 Újévi szentmise – Ásvány

Bemutakozik az Ásványrárói Íjász Klub

Stefanics Natália vagyok, az IKSZT új vezetője. Ásványrárón élek férjemmel és kisfiammal. Elődöm, Nagy Réka más területen helyezkedett el, tőle vettem át a stafétabotot. Nagy örömmel fogadtam a felkérést, mert helyben van, és egy új területen bizonyíthatom rátermettségemet. A hagyományokat megőrizve kívánom folytatni tevékenységemet, új ötletekkel kiegészítve igyekszem a közösséget szolgálni. Első feladataim egyikeként felkerestem az Ásványrárói Íjász Klubot.

- A klubvezetőt, Balogh Józsefet kérdezem. Mikor kezdte az íjással foglalkozni?

Korábban is érdekelt engem, de komolyabban 2011 óta űzöm ezt a sportot.

- Hol mutatkoztatok be először?

A 2013-as majális programon kértek fel minket az íjászat kipróbálására, bemutatására, és utána folyamatosan nőtt az érdeklődők köre. A következő hónapokban egy többen csatlakoztak a klubhoz, nemcsak helybeliek, hanem a környező falvakból (Lipót, Dunaszeg, Máriakálnok) is.

- Ápoltok-e kapcsolatot más íjász egységgel?

Nagyrészt tradicionális íjással foglalkozunk, és nagyon jó baráti kapcsolatot alakítottunk ki a szintén ezzel a fajta íjással foglalkozó Lovászpatonai Avarok Nyilai Íjász Tizeddel.

- Hány főt számlál a klubotok?

A klubunk jelenleg 19 fővel működik, de közben egy-egy edzésünkre csatlakoznak hozzánk új érdeklődők, amit szívesen veszünk.

- Milyen eredményeket értetek el így az évek folyamán?

Az ország különböző pontjain fordultunk meg versenyeken, mint a közeli Lipóton, de volt olyan versenyzőnk, aki Nagyrédére is eljutott, ahol aranyérmert szerzett. Jelen pillanatban 17 arany, 22 ezüst és 11 bronzérem gazdagítja a klub dicsőségét, ami remélem a jövőben még gyarapodni fog.

- Hogyan zajlik egy versenyre való felkészülésetek és hogyan élitek meg magát a versenyt?

Mi próbálunk a lehető legjobban mentálisan és fizikálisan is felkészülni rá, mert a versenyeken általában 100 fő fölötti az induló létszám, ezért nagyon kemény mezőny alakul ki, ami a gyerekeket és felnőtteket egyaránt próbára teszi. Az ifjoncok is szép eredményeket érnek el, itt megemlíteném a fiúknál Zsebedics Ákost, a lányoknál Nagy Viktóriát, akik több éremmel hozzájárultak a klub sikereihez. A verseny fajtái több-rétűek, részt vettünk már négyfordulós régiós bajnokságon, 3D-s célba lövő versenyen, de van olyan verseny ahová csak meghívásos alapon lehet bejutni.

- Támogat-e benneteket valaki a klub működésében és a versenyeken való részvételen?

Nagyrészt saját erőből finanszírozzuk működésünket, de nagyon sok segítséget jelent számunkra, hogy az Önkormányzat a kisbuszt rendelkezésünkre bocsátja. Köszönettel tartozunk Fazekas Lujzi bácsinak és Pannon Íjász boltnak is.

- Vártok-e újabb jelentkezőket?

Nyitottak vagyunk a sportág népszerűsítésére, és várjuk 4-99 éves korig az íjászat után érdeklődőket. Az edzéseink vasárnap 16.30-tól a régi varroda épületénél tartjuk.

- Köszönöm szépen!

Stefanics Natália

Kellemes karácsonyi ünnepeket, békés boldog új esztendőt kívánnak a szerkesztők:

Banyár Károlyné, Stefanics Natália

